

Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 1
44320 Kutina

Poslovni broj: P-24/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Kutini, po sucu toga suda Lovorki Grahek, u parničnom postupku 1. tužiteljice Bosiljke Glavaš iz Zagreba, Kninski trg 6, OIB:28017355060 i 2. tužitelja Josipa Glavaša iz Zagreba, Kninski trg 6, OIB:63154514050, koje zastupa punomoćnica Melita Babić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o. Zagreb, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska Avenija 6, OIB:14036333877, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Matić, odvjetnik iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 28. travnja 2026. u prisutnosti 1. i 2. tužitelja osobno, zamjenika punomoćnika 1. i 2. tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 5. pod nazivom Troškovi Ugovora o kreditu broj 016-2462/2006 od 30. listopada 2006. godine, sklopljenog između pravnog prednika tuženika HYPO ALPE ADRIA-BANK d.d., Zagreb, Koturaška 47, matični broj subjekta upisa MBS: 080072083, kao kreditora i Zlatana Glavaša iz Zagreba, Ulica Hermana Bužana 8a, OIB: 54454152315, kao korisnika kredita, u dijelu koji glasi: „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % (jedancijelihdvadesetpet posto) iznosa kredita.”

II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., kao pravnom sljedniku iza HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d., Zagreb, Koturaška 47, matični broj subjekta upisa MBS: 080072083, isplatiti solidarno 1. tužiteljici Bosiljki Glavaš i 2. tužitelju Josipu Glavašu na ime plaćene naknade za trošak obrade kredita iznos od 1.391,94 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od dana 30. studenoga 2006. godine pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2007. određuje prema članku 1. Uredbe o visini stope zateznih kamata, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za

pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. naknaditi solidarno 1. tužiteljici Bosiljki Glavaš i 2. tužitelju Josipu Glavašu troškove postupka u iznosu od 1.481,18 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Zlatan Glavaš podnio je Općinskom građanskom sudu u Zagrebu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate u kojoj je naveo da je sa pravnim prednikom tuženika dana 30. listopada 2006. godine sklopio Ugovor o kreditu broj: 016-2462/2006 kojim je pravni prednik tuženika kao kreditor odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju kao korisniku kredita stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 181.800,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF pravnog prednika tuženika važećem na dan korištenja kredita, s rokom otplate kredita od 25 godina od dana stavljanja kredita u otplatu. Člankom 5. pod nazivom Troškovi Ugovora o kreditu propisana je naknada za troškove obrade kredita: „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % (jedancijelihdvadesetpetposto) iznosa kredita.” Naveo je da mu je naplaćena naknada za troškove obrade kredita u iznosu od 1.391,94 EUR / 10.487,59 kn, a sve sukladno članku 5. Ugovora o kreditu. Naveo je da je predmetni ugovor o kreditu standardizirani (tipski) ugovor, koji je, kao takav, unaprijed sročen i priređen od strane pravnog prednika tuženika, a kojeg tužitelj kao korisnik kredita može ili potpisati ili ne te da Ugovor o kreditu sadrži odredbu prema kojoj se tužitelju kao korisniku kredita odbijaju troškovi obrade u iznosu od 1,25 % od iznosa kredita. Naveo je da mu u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu o odredbama ugovora o troškovima obrade kredita pravni prednik tuženika ni na koji način nije pružio mogućnost pregovaranja, niti mu je istu odredbu predočio uz potrebno razjašnjenje značenja i smisla iste, a sve kako je Ugovor o kreditu već bio unaprijed pripremljen od strane pravnog prednika tuženika. Tužitelj je naveo da prilikom sklapanja predmetnog ugovora nije imao nikakvog utjecaja na sadržaj navedene odredbe, niti mu je ista bila objašnjena od strane pravnog prednika tuženika, a što je, s obzirom na položaj tužitelja kao potrošača i apsolutnog laika,

nesporno bilo potrebno. Smatra da mu je takvim postupanjem pravnog prednika tuženika prouzročena neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana na njegovu štetu. Uz to, plaćanje gore navedene naknade za trošak obrade uzrokuje očitu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača budući da je pravni prednik tuženika, nakon terećenja po osnovi navedene naknade iz odobrenog kreditnog iznosa, tužitelju obračunavao i zaračunavao kamatu na cjelokupan iznos kredita, iako mu je faktički isplatio drugi, manji iznos kredita, umanjen za 1,25 % od iznosa istog. Pozvao se na odredbe članka 3. i članka 81. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača jer smatra da je ugovorna odredba o naknadi za trošak obrade kredita nepoštena ugovorna odredba te da je stoga ista, sukladno čl. 87. st. 1. Z ZP/03, ništetna. Predložio je utvrditi ništetnom odredbu članka 5. ugovora o kreditu u dijelu koji glasi „Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % (jedancijelihdvadesetpet posto) iznosa kredita.” kao i naložiti tuženiku isplatu iznosa od 1.391,94 EUR s osnove naplaćene naknade zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Rješenjem predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-108/2024-4 od 26. travnja 2024. ovaj sud je određen kao drugi stvarno nadležan sud za postupanje u ovom predmetu te je spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2479/2024 ustupljen ovom sudu na daljnje postupanje.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Naveo je da je osporava tužitelju svojstvo potrošača jer je tužitelj u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora bio osnivač i direktor trgovačkog društva Glazz d.o.o. te je kao takav sasvim sigurno bio upoznat s procesom sklapanja ugovora o kreditu, vođenjem pregovora te mogućim rizicima i posljedicama ugovornih odredbi te da se tužitelj ne može smatrati prosječnim potrošačem kojem je zaista u presudama iz kolektivnog spora priznata određena pravna zaštita na općenitoj razini. Tuženik ne spori da je 30. listopada 2006. s tužiteljem sklopio predmetni ugovor o kreditu te da je prilikom isplate kredita tužitelju naplaćena jednokratna naknada u iznosu koji je označen u tužbi, ali tuženik ističe da je u ugovoru potpuno jasno, lako razumljivo i uočljivo navedeno kako se od iznosa kredita odbijaju jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25% iznosa kredita, stoga sporni čl. 5. ne podliježe testu nepoštenosti (članak 84. Zakona o zaštiti potrošača). Predmetna odredba ne samo da je gramatički razumljiva već ispunjava i uvjet predvidljivosti te daje mogućnost tužitelju da na temelju točnih i razumljivih kriterija utvrdi ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz sporne odredbe. Naveo je da je predmetnu ugovornu odredbu sastavio u skladu sa zahtjevom tržišne transparentnosti koja omogućuje tužitelju da na tržištu uspoređi druge ponude za prodaju iste robe ili iste usluge. Način na koji je predmetna odredba napisana nesporno daje mogućnost tužitelju da sagleda sve učinke sklapanja ugovora o kreditu pa tako i činjenicu da će prilikom isplate biti naplaćena naknada za obradu kredita u iznosu 1,25% (ugovorna transparentnost). Naveo je da je nesporno da se u ovom slučaju radi o tipskom ugovoru, a što samo po sebi ne dovodi do zaključka kako se u vezi s ugovornim odredbama nije moglo pregovarati. Tuženik smatra da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora o kreditu ovisio jedino o svojoj slobodnoj volji te da je mogao sam odlučiti odgovara li mu ta odredba, da je riječ o naknadi koja se naplaćuje odmah prilikom puštanja kredita u tečaj i da je tužitelj je bio upoznat s tom odredbom od prvog trenutka pregovora o uvjetima kredita, da je tužitelj samostalno procjenjujući rizike, odabrao sklopiti ugovor o kreditu s tako ugovorenim troškovima obrade očito iz razloga jer je taj model u vrijeme sklapanja ugovora za tužitelja bio najpovoljniji te da je o svim relevantnim okolnostima obavijestio tužitelja pri sklapanju ugovora o kreditu, kao i upozorio na činjenicu da će se troškovi obrade odmah naplatiti. Naveo je da je

predmetnim ugovorom odobren i isplaćen iznos 181.800,00 CHF (u kunsjoj protuvrijednosti), te da je sporna naknada naplaćena u iznosu 1,25% te da je iz navedenog razvidno kako predmetna naknada ni po čemu ne uzrokuje značajnu neravnotežu. Naveo je i da sve i da je predmetna odredba ništetna, a što se osporava, tužitelju nije dopušteno isticati ništetnost iste sukladno čl. 326. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, obzirom da bi uzrok ništetnosti bila zabrana manjeg značenja, a ugovor je u cijelosti ispunjen. U odnosu na zahtjev za povratom sporne naknade za obradu kredita istaknuo je prigovor zastare. Predložio je dobiti tužbeni zahtjev.

4. Tužitelj Zlatan Glavaš je tijekom postupka preminuo te je nakon prekida postupak nastavljen sa njegovim nasljednicima 1. tužiteljicom Bosiljkom Glavaš i 2. tužiteljem Josipom Glavašem.

5. Sud je u postupku izvršio uvid u dopis od 5. siječnja 2024. (str. 8 spisa), dopis od 29. lipnja 2021. (str. 9 spisa), zahtjeve za dostavu potvrde (str. 10-15 spisa), Ugovor o kreditu broj 016-2462/2006 od 30. listopada 2006. (str. 16-21 spisa), specifikaciju uplata (str. 22-25 spisa), popis uplata (str. 26 spisa), Novi zapisnik od 17. listopada 2006. (str. 73-75 spisa), Kreditni prijedlog od 18. listopada 2006. (str. 76-82 spisa), Aneks br. 1. uz Ugovor o kreditu broj :016-2462/2006 od 21. ožujka 2011. (str. 214-216 spisa) i rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Valerije Pernar iz Zagreba poslovni broj O-7279/2024 od 12. studenog 2024. (str. 222-224 spisa) te je proveo saslušanje 1. i 2. tužitelja.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnosti odredbe članka 5. Ugovora o kreditu broj 016-2462/2006 od 30. listopada 2006. u dijelu koji je ugovoreno da se prije isplate kredita odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % iznosa kredita, te zahtjev za isplatu iznosa od 1.391,04 EUR s osnova naplaćene naknade za obradu kreditnog zahtjeva s pripadajućim zateznim kamatama.

8. Nije sporno da su Zlatan Glavaš kao korisnik kredita, 1. tužiteljica Bosiljka Glavaš kao sudužnik i prednik tuženika HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. kao kreditor sklopili Ugovor o kreditu broj 016-2462/2006 od 30. listopada 2006. (dalje: Ugovor o kreditu). Nije sporno da je prilikom isplate kredita Zlatanu Glavašu kao korisniku kredita naplaćena jednokratna naknada u iznosu od 1.391,04 EUR. Nije sporno da su 1. i 2. tužitelj nasljednici pok. Zlatana Glavaša, a što proizlazi iz rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Valerije Pernar iz Zagreba poslovni broj O-7279/2024 od 12. studenog 2024.

9. Među strankama je sporno svojstvo potrošača Zlatana Glavaša kao pravnog prednika 1. i 2. tužitelja, da li je odredba članka 5. predmetnog ugovora o kreditu kojim je ugovorena naplata naknade za obradu kredita ništetna te da li je tuženik dužan vratiti ono što je po predmetnoj odredbi ugovora primio njegov pravni prednik na ime naknade za obradu kredita, kao i da li je nastupila zastara takvog potraživanja tužitelja.

10. Na pravni odnos stranaka koji je proizašao iz predmetnog ugovora o kreditu primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03., dalje: ZZP/03). Odredbama članka 87. stavak 1., 2., 3. i 4. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaj na njen sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Činjenica da se o pojedinim

aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Odredbom članka 87. stavak 1. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna. Nadalje, odredbom članka 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., dalje: ZOO) propisano je kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, dok je odredbom članka 4. ZOO propisano kao su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Prema odredbi članka 7. ZOO sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, dok je odredbom članka 8. stavak 1. ZOO propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta.

11. Čitanjem Ugovora o kreditu utvrđeno je da je njime ugovoren stambeni kredit u iznosu od 181.800,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. (članak 2. ugovora) te je ugovoreno da se prije isplate kredita odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,25 % iznosa kredita (članak 5. Ugovora).

12. Čitanjem Novog zapisnika od 17. listopada 2006. i Kreditnog prijedloga od 18. listopada 2006. utvrđeno je da je namjena kredita bila kupnja stana u Hypo Q. artu (projekt Bužanova – Rusanova).

13. Na okolnost pregovaranja prilikom sklapanja predmetnog ugovora i davanja bitnih informacija vezanih za spornu odredbu iz tog ugovora te samog svojstva potrošača u postupku provedeno je saslušanje 1. tužiteljice koji je u iskazu navela da je predmetni ugovor o kreditu potpisala u svojstvu sudužnika, a bila je prisutna samo kada se ugovor potpisivao u banci. Tada ništa posebno nije bilo rečeno. U razgovoru je bila spomenuta naknada i misli da je bila navedena u ugovoru o kreditu, ali je obveznik plaćanja te naknade bio njezin sin. Kada je potpisivala ugovor o kreditu bila je situacija samo uđite, potpišite i to je to. Sin joj rekao da on ima novac za učešće i mislila je da je to to. Namjena tog kredita je bila kupnja stana jer je njezin sin htio imati svoj stan da više ne živi s roditeljima. Taj stan se nalazi u Zagrebu na adresi Bužanova 8A. Firma njezinog sina nikada nije poslovala na toj adresi. Navela je da je potpisala kod bilježnika da je sudužnik, a to je učinio i njezin sin Zlatan Glavaš i tom prilikom javni bilježnik im je pročitao ugovor o kreditu. Ne zna koliko je njezin sin Zlatan Glavaš pregovarao o odredbama kredita, zna da je to bilo uzmi ili ostavi.

14. 2. tužitelj je u svom iskazu naveo da nije bio prisutan pri sklapanju predmetnog ugovora o kreditu i da je sva saznanja koja ima o tome dobio od sina Zlatana Glavaša. Namjena tog kredita bila je kupnja stana u Zagrebu u Bužanovoj ulici 8 A u kojem stanu je njegov sin Zlatan Glavaš živio. Njegova firma poslovala je na adresi Kninski trg 6, odnosno prije toga 8. Vrbik. Naveo je da mu sin Zlatan Glavaš nije rekao da li je pročitao ugovor prije potpisivanja. Zna samo da je bio jako sretan što će riješiti svoje stambeno pitanje.

15. Iz iskaza 1. i 2. tužitelja koje je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao istinite jer su u skladu s drugim provedenim dokazima u postupku (ugovorom o kreditu, Novim zapisnikom i Kreditnim prijedlogom), a tuženik nije dokazao suprotno, sud je utvrdio da su prednik tužitelja Zlatan Glavaš i 1. tužiteljica kao sudužnica po predmetnom ugovoru potrošači u smislu odredbe članka 3. t. 1. ZZP/03 jer su sklopili predmetni ugovor o kreditu radi kupnje stana za stanovanje (a ne u svrhu poslovne djelatnosti

trgovačkog društva GlaZZ d.o.o. čiji je Zlatan Glavaš bio vlasnik i osnivač), dok je tuženik, odnosno njegov pravni prednik trgovac u smislu odredbe članka 3. t. 2 ZZP/03 budući je kao bankarska institucija nudio kredite koja je jedna od njegovih osnovnih djelatnosti.

16. Iz navoda 1. tužiteljice da je u razgovoru u banci bila spomenuta naknada i da misli da je bila navedena u ugovoru o kreditu, da kada je potpisivala ugovor o kreditu bila situacija samo uđite, potpišite i to je to te da ne zna koliko je njezin sin Zlatan Glavaš pregovarao o odredbama kredita, da zna da je to bilo uzmi ili ostavi, proizlazi da prednik tužitelja Zlatan Glavaš kao korisnik kredita nije mogao pregovarati o odredbama ugovora te da nije bio od strane prednika tuženika informiran o visini naknade vezane uz sklapanje ugovora niti na što se ta naknada točno odnosi, a tuženik nije predložio niti jedan dokaz kojim bi dokazao suprotno.

17. Sud je utvrdio da je stavljanjem ugovornih odredbe o naknadi za obradu kredita tuženik koristio nepoštenu poslovnu praksu pri čemu je prednik tužitelja doveden u neravnomerni položaj jer nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora (tipski ugovor). Naime, tuženik prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora sa prednikom tužitelja nije pojedinačno pregovarao o odredbama ugovora, pa tako niti o odredbi o naknadi iz članka 5. ugovora, već je prednik tužitelja bio stavljen u poziciju „uzmi ili ostavi”. Tuženik nije predniku tužitelja prezentirao koje on to točno ima troškove u vezi postupka odobravanja kredita, pa da bi prednik tužitelja iste morao naknaditi, niti mu je objasnio strukturu tih troškova i zašto je iznos te naknade u izravnoj korelaciji sa iznosom kredita koji se traži (1,25 % od iznosa kredita). Također u ugovoru nije navedeno po kojem će se tečaju obračunati sporna naknada, a dodatno nije precizirano niti da li će biti relevantan tečaj na dan sklapanja ugovora, na dan isplate kredita ili neki treći dan.

18. U odnosu na navode tuženika da je odredba predmetnog ugovora koja se odnosi na ugovaranje sporne naknade bila jasna, lako razumljiva i uočljiva pa stoga nije dopušteno ocjenjivati poštenost takve odredbe, valja navesti da niti u ugovoru nije pojašnjeno niti se točno navodi od čega se točno sastoji naknada iz članka 5. Ugovora o kreditu i koji troškovi se tom naknadom podmiruju te jesu li takvi troškovi realni i odgovaraju li visini naplaćene naknade. Odredbe ugovora o kreditu moraju biti takve da potrošaču omogućuju, ne samo gramatičku i jezičnu razumljivost određenog pojma, već i razumijevanje funkcioniranja onog pojma ili instituta na koji se jezični izričaj odnosi. Slijedom navedenog, odredba članka 5. ugovora, po mišljenju ovoga suda, ne ispunjava uvjet jasne i lako razumljive odredbe.

19. Slijedom navedenog, a imajući u vidu da se o spornoj odredbi ugovora o kreditu o naplati naknade nije unaprijed pregovaralo, da prednik tužitelja nije imao mogućnost utjecati na sadržaj te ugovorne odredbe, kao i da je ugovor o kreditu bio unaprijed pripremljen od strane pravnog prednika tuženika te da prednik tužitelja nije mogao unaprijed znati na koji će se način formirati visina naknade, a što je protivno načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, sud je utvrdio da je sporna odredba predmetnog ugovora o kreditu koja se odnosi na naplatu naknade za obradu kredita (članak 5. Ugovora o kreditu) nepoštena, a posljedično i ništetna u smislu odredbe članka 87. stavak 1. ZZP/03.

20. Odredbama članka 323. stavak 1. i 2. ZOO propisano je da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj strani sve ono što je primila na temelju takva ugovora.

21. Uvidom u Popis uplata utvrđeno je da je dana 29. studenog 2006. obračunata naknada po predmetnom kreditu u iznosu od 1.391,04 EUR (10.487,59 EUR).

22. S obzirom da u postupku nije sporno da je prilikom isplate kredita predniku 1. i 2. tužitelja naplaćena jednokratna naknada u iznosu od 1.391,04 EUR, pod točkom II. izreke 1. i 2. tužitelju solidarno je dosuđen traženi iznos naplaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 1.391,04 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 30. studenog 2006. (kao dana koji slijedi danu naplate predmetne naknade) do isplate primjenom odredbe članka 1115. ZOO kojom je propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Prema ocjeni ovog suda prednik tuženika bio je nepošten jer je već prilikom sklapanja samoga ugovora kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti morao znati da je sporna odredba ugovora o kreditu protivna prisilnim propisima i to s obzirom na način njezinog ugovaranja (izostanak mogućnosti pregovaranja od strane potrošača o pojedinačnim odredbama) te s obzirom na moguće posljedice (znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu prednika 1. i 2. tužitelja) te da je time ta odredba ugovora i ništetna zbog čega je tuženik dužan platiti zatezne kamate od dana stjecanja predmetne naknade.

23. Neosnovan je tuženikov prigovor zastare s obzirom da se radi o restitucijskom zahtjevu, a na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto je pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, odnosno u konkretnom slučaju u odnosu na spornu odredbu o naknadi za obradu kredita donošenjem ove presude.

24. Sud je povodom prigovora tuženika postupio sukladno odredbi članka 40. stavak 3. ZPP te je temeljem odredbe članka 37. stavak 1. i 40. stavak 2. ZPP odredio na pripremnom ročištu vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.391,94 EUR (koju vrijednost je tužitelj prvotno naznačio u tužbi). Naime, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci Revr-475/08-2 od 27. listopada 2008. deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu koja treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti zahtjeva na činidbu ne uzima u obzir prilikom utvrđivanja vrijednosti predmeta spora već se u tom slučaju vrijednost predmeta spora računa samo prema vrijednosti zahtjeva na činidbu.

25. O troškovima postupka sud je odlučio temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP i odredbi članka 155. ZPP-a te je 1. i 2. tužitelju na ime zastupanja po punomoćniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23., dalje: Tarifa) priznao troškove i to: za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), za sastav podneska od 12. srpnja 2024. i 23. ožujka 2026. 100 bodova za svaki (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 3. siječnja 2025. i 24. siječnja 2025. 50 bodova za svaki (Tbr. 8. toč. 3. Tarife), za zastupanje na ročištu održanom 14. studenog 2024. traženih 50 bodova (Tbr. 9. toč. 2. Tarife) i za zastupanje na ročištu održanom 28. travnja 2026. 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), odnosno ukupno 550 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću boda od 2 EUR iznosi 1.100,00 EUR, koji iznos uvećan za PDV od 25% ukupno iznosi 1.375,00 EUR. 1. i 2. tužitelju priznat je i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 53,09 EUR i pristojbe na presudu u iznosu od 53,09 EUR, odnosno u konačnici ukupan trošak u iznosu od

1.481,18 EUR zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude koja je 1. i 2. tužitelju priznata sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP.

U Kutini 29. svibnja 2026.

S u d a c:
Lovorka Grahek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. 1. i 2. tužitelji po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-bcc80**

Kontrolni broj: **0be63-9b416-c9f87**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.